

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. П., 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Чавдар Ив. Попов

при участието на секретаря Никол Н. Ненова
като разглежда докладваното от Чавдар Ив. Попов Административно наказателно дело № 20234430200299 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази следното :

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ.59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

С Наказателно постановление № *** година и.д. Д. на Р.Д. по г. гр.Л. е наложил на основание чл.53, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и чл.275, ал.1, т.2 от З.Г. на М. Ц. Д. с ЕГН: ***** от гр.П., ул.“З.З.“ *** административни наказания глоба в размер на *** лв. на основание чл.266, ал.1, пр.4, вр.чл.213, ал.1, пр.4, т.2 от З.Г. и на основание чл.21 от ЗАНН, вр.чл.273, ал.1 от З.Г., вещите предмет на нарушението - *** с пазарна стойност ***. и вещите, послужили за извършване на нарушението - *** *** с рег.№ ***, с пазарна стойност ***, са отнети в полза на държавата на основание чл.20 от ЗАНН, вр.чл.273, ал.1 от З.Г..

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал жалбоподателят, който в срока по чл. 59 от ЗАНН, чрез наказващия орган е подал жалба до Районен съд П., с която моли съда да отмени по реда на чл. 63 от ЗАНН наказателното постановление като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представлява се от адв.К. Д. от АК – П..

Административнонаказващият орган и.д. Д. на РДГ-гр.Л. , редовно призован, не се представлява.

Съдът, като прецени събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

На ***. в *** часа, в землището на с.О., общ.П., по асфалтов път с.О. – с.Б., общ.Д.М., посока с.О., М. Ц. Д. с ЕГН: *****, като водач на

товарно превозно средство „Р.М.“ *** ***, с рег.№ ***, транспортира *** ***, от в. и д., без да притежава редовно издаден превозен билет, в който да са отразени вида и количеството на транспортираната д., като в общ обем е *** д.та е маркирана с производствена марка № *** на обект по чл.206 от З.Г. – „***“ ЕООД. Превозния билет е издаден от лицето Б.Л.Б. от гр.П., бул.“Х.Б.“ ***, който също се намирал в товарния автомобил по време на проверката. Б.Б. се представил за собственик на превозваната д., а именно *** ***, от в. и д.. Проверката била извършена в *** часа на ***. от м.п.и. при *** гр.П. – Н. Х.. Водачът – жалбоподателят М. Д. представил превозен билет № ***, издаден на ***. в *** часа. Датата и часът на издаване на превозния билет се записвали автоматично от сървъра на Изпълнителната агенция по горите гр.С., а датата и часът на тръгване се записвали от лицето, издаващо превозния билет. В представения билет от жалбоподателя Д. с № *** липсвало посочено количество на транспортираната д., като в колона „категория, асортимент и дървесен вид“ било посочено: „***“. Липсвало посочване на дърва от д.в.д., каквито преобладавали в каросерията на товарния автомобил. По – късно на проверяващите служители при Р.Д. по г. гр.Л., Б.Б. донесъл и представил превозен билет ***, издаден на ***. в *** часа, в който било посочено: „*** – ***“. Видно от данните по преписката, превозен билет ***, е издаден *** след като товарния автомобил, транспортиращ дървата е бил спрял за проверка.

За установените нарушения бил съставен констативен протокол с рег.№ *** въз основа на който на *** бил съставен ***. На ***г. наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление ***.

Така изложените в акта фактически констатации се подкрепят изцяло от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът възприема и кредитира показанията на разпитаните в съдебно заседание актосъставител А. В. В. и свидетелите И. М. Р. и Н. П. Х.. Тези показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност,взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени и гласни доказателства, както и поради липса на всякакво съмнение в тяхната безпристрастност и обективност. От разпита и на актосъставителя А. В., и на свидетелите И. Р. и Н. Х. по безспорен начин се установи, че жалбоподателят М. Д. е извършил нарушенията, за които е бил санкциониран, а именно, че превозния билет, който имал жалбоподателят към момента на проверката, не отговаря на изискванията на закона и в него няма отбелязано количество на превозваната от него д. и дървестният вид, с който бил натоварен управлявания от жалбоподателя товарен автомобил, не отговаряла на вида д., вписана в превозния билет. Срещу съставения АУАН е постъпило възражение от жалбоподателят М. Д., в което същият твърди, че не е знаел изискванията на закона относно превоза на д.. Във възраженията си жалбоподателят твърди, че по – късно разбрал, че Б.Б. е имал и друг превозен билет, в който е отразено вярното количество на превозваната д., но е взел грешния билет, без обозначени кубици. Според съда, тези твърдения на жалбоподателя, представляват една негова защитна теза, която не се подкрепя от нито едно от събраните по делото доказателства, а напротив по безспорен и категоричен начин се опровергават от показанията на разпитания актосъставител В. и

свидетелите Р. и Х., които в съдебно заседание категорично заявиха, че издаденият втори превозен билет, който вече бил „истинският“, билет е издаден след като св. Н. Х. вече е бил спрял за проверка процесния товарен автомобил. Тоест, когато е бил извършван транспорта на д.та, превозното средство не е имало редовен превозен билет. Следва да се отбележи, че непознаването на закона не освобождава от отговорност нарушителите.

При така приетото за установено от фактическа страна законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят М. Д. е осъществил състава на административното нарушение по чл.213, ал.1, пр.4, т.2 от З.Г. и правилно му е наложил административни наказания на основание чл.266, ал.1 от З.Г..

Съгласно разпоредбата на чл.213 от З.Г. се забранява покупко - продажбата, други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на д., непридружена с превозен билет. Безспорно, според съда е установено, че жалбоподателят М. Д. е транспортирал д., непридружена с превозен билет, тъй като превозния билет с който разполагал не отговарял на изискванията на закона.

Според съда е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че атакуваното наказателно постановление е нищожно, тъй като е издадено от лице, което няма правомощия за това. Видно от приложената по делото Заповед ***г. от Изпълнителна Агенция по горите към Министерство на земеделието / *** /, с която инж. П.Г. П. – заемащ длъжността заместник – Д. на Р.Д. по г. гр.Л. е оправомощен, считано от ***. временно да изпълнява и функциите на Д. на Р.Д. по г. гр.Л., до назначаване на титуляр на длъжността Д.. По делото е приложена и Заповед от м.н.з. и г. / ***/, от която е видно, че Д.ите на регионалните дирекции по горите са оправомощени да издават наказателни постановления по З.Г.. Тоест, безспорно е, че инж. П.Г. П., като изпълняващ функциите на Д. на Регионалната дирекция по горите гр.Л. е имал правомощия да издава наказателни постановления.

На следващо място, отделно от административното наказание глоба, наказващият орган е постановил и отнемане в полза на държавата на вещите – предмет и средство за извършване на нарушението по чл.213, ал.1, пр.4, т.2 от З.Г.. Съгласно разпоредбата на чл.273, ал.1 от З.Г., вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо и против волята на собственика им. Според съда, правилно административнонаказващият орган е постановил отнемане в полза на държавата на вещите – предмет и средство за извършване на нарушението по чл.213, ал.1, пр.4, т.2 от З.Г., поради следните съображения:

На първо място, следва да се отбележи безспорно установеният факт че жалбоподателят М. Д. е собственик на товарния автомобил „Р.М.“ *** ***, с рег.№ ***, което е видно и от приложените по делото доказателства, а именно талон на процесния автомобил / *** /, както и договор за покупко – продажба на МПС Р.М.“ *** ***/***/.

На следващо място, не без значение е обстоятелството, че относно

жалбоподателя М. Д., има и друго констатирано нарушение, а именно ***/**, по който има издадено наказателно постановление ***г. на и.д.Д. на Р.Д. по г. гр.Л..

В този смисъл е и Решение № ***г. по канд ***. на АС – П., видно от което: „на основание специалната разпоредба на чл.273, ал.1 от З.Г. вещите – предмет на нарушението, а именно ***. *** (с пазарна стойност ***), както и вещта, послужила за извършването му – л.а. „Ф.Е.“, собственост на извършителя (с пазарна стойност ***) законосъобразно са отнети в полза на държавата. С оглед защитаването от З.Г. значими обществени отношения, целящи защитата на горите от унищожаване и пречатването на всякакъв вид нерегламентирана сеч, и в тази връзка товаренето, разтоварването, извозването, придобиването, съхранение, преработването и продажбата на д., не може да се сподели изводът на районния съд, че стойността на отнетите вещи явно несъответства на характера и тежестта на административното нарушение, поради което в случая приложение намира чл.20, ал.4 ЗАНН. Автомобилът, с който е извършено нарушение е собственост на нарушителя, което доказва наличието на пряк умисъл за извършването му. А специалният закон предвижда отнемането на вещите, послужили за извършване на нарушението, както и вещите – предмет на нарушението, във всички случаи и независимо от това чия собственост са, с едно единствено изключение – ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им. В случая това изключение не е налице“. Съдът споделя изцяло константната в тези случаи практика на РАС-П..

Спазени са процесуалните правила – АУАН и НП съдържат всички реквизити на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Издадени са от компетентни органи, в рамките на правомощията си. Спазени са сроковете на издаване, връчени са редовно, с което е гарантирано правото на защита на жалбоподателя във всеки етап на производството.

При издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, поради което същото следва да се потвърди изцяло.

Воден от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

Потвърждава Наказателно постановление № *** година, с което и.д. Д. на Р.Д. по г. гр.Л., е наложил на основание чл.53, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и чл.275, ал.1, т.2 от З.Г. на М. Ц. Д. с ЕГН: ***** от гр.П., ул.“З.З.“ *** административни наказания - глоба в размер на *** лв., на основание чл.266, ал.1, пр.4, вр.чл.213, ал.1, пр.4, т.2 от З.Г. и на основание чл.21 от ЗАНН, вр.чл.273, ал.1 от З.Г., вещите предмет на нарушението - *** с пазарна стойност ***. и вещите, послужили за извършване на нарушението - *** *** с рег.№ ***, с пазарна стойност ***, са отнети в полза на държавата на основание чл.20 от ЗАНН, вр.чл.273, ал.1 от З.Г..

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-П. в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – П.: _____